

Naar het land van Maas en Waal

Ook dit jaar hield de BMW Club Oirschot de traditie in ere om op de eerste zondag in mei een fraaie toertocht te organiseren.

's Ochtends om 10.00 uur reden de eerste deelnemers het fraaie centrum van Oirschot binnen en tegen 11.00 uur stonden ruim vijftig prachtige klassieke BMW's te pronken met een mooie maar o zo vreemde eend in de bijt, een FN uit 1948 waarvan vooral de voorvering een wonderlijk staaltje van ambachtelijk vernuft was.

Veel boxers maar ook een aantal mono's waaronder onze Ludo een aantal Belgische motorvrienden. Leuk, tenslotte is de Belgische grens niet ver bij Oirschot vandaan. Verder stond er nog een boxer die een Ducati-achtige uitstraling vertoonde. Frame en motorophanging waren professioneel aangepast en ook het motorblok was sterk gewijzigd. Knap stukje werk. Er was dus veel te zien en te bespreken. Natuurlijk was het schitterend weer, net zoals bij de vorige toertocht en de organisatie had voor een heuse bezemwagen gezorgd zodat niets aan het toeval werd over gelaten.

Klokslag 11.00 uur, de kerkklok liet het ons weten, vertrok de lange stoet BMW's en na het rondje door het oude Oirschot reden we langs de Grote Stoel noordwaarts richting Boxtel. Een routebeschrijving was niet nodig en bovendien blijf je zo een beetje nieuwsgierig naar de bestemming. Dat bleek Heusden te zijn, een oud vestingstadje aan de Maas.

Wie ooit daar in de buurt komt moet dit stadje beslist bekijken. Parkeer ergens en wandel door Heusden heen, je voelt er een beetje de diepte van de tijd.

Voordat wij er aankwamen liet mijn R 25 helaas enkele waarschuwendende kuchjes horen die mij wat ongerust maakten. De ontkenningfase bood geen uitkomst, het ging niet vanzelf over en nog voor de pauze stond mijn oude getrouwe op de aanhanger van de bezemwagen. Nog nooit gebeurd!!

De route bleef trouwens schitterend, weilanden, bloeiend koolzaad en in de buurt van 's Hertogenbosch zichtbaar in het land aanwezig een aantal verdedigingswerken uit oude tijden. De lunch was prima geregeld in Heesbeen even ten westen van Heusden. Tafels en stoelen buiten in de zon en ruime parkeergelegenheid voor alle deelnemers. Mijn R 25 liet zich ook weer tot leven wekken en toen we vervolgens langs de Bergse Maas bij Doeveren over de dijk reden leek er geen vuiltje meer aan de lucht.

Het weidse landschap, de rust en de afwezigheid van ander verkeer op de kleine weggetjes maakten indruk; dit bestaat dus nog in ons drukke landje. Mijn gemoedsrust werd echter al gauw weer verstoord want opnieuw hoorde ik onwelkome geluiden zodat de bezemwagen zijn nut weer bewees.

Bij Oirschot werd bij een kop koffie nog nagepraat over de tocht en dank zij de hulpvaardigheid van de vice-voorzitter van de club werd mijn motor veilig weggebracht en mocht ik voor de eerste keer in mijn leven als duopassagier meerijden met een deelnemer uit Maastricht die zo vriendelijk was mij voor de thuisdeur af te zetten, waarvoor mijn dank.

Ook de organisatoren van de rit verdienen dank. Alles was voortreffelijk geregeld en ik kan de leden van de Mono Club zeggen dat deze tocht in alle opzichten een aanrader is.

Volgend jaar ben ik weer van de partij maar mijn R 25 moet ik eens ernstig aan de tand voelen. Hij staat al weer thuis en heeft even gelopen maar de oorzaak van het falen heb ik nog niet kunnen vinden. Misschien een defecte condensator??

Geert Doddema

P.S. Mijn vrouw wil nog even laten weten dat ik door het ontrouwe karakter van mijn BMW de hele dag van slag ben geweest. Waarvan akte!